

дотримуватися норм. Соціальний працівник зобов'язаний дотримуватися ціннісних орієнтацій, моральних норм, прийнятих під час роботи чи служби.

Психологічні дослідження доводять наявність у ціннісних орієнтаціях елементів орієнтації особистості – ідеалів, поглядів, потреб, інтересів, мотивів. На думку С. Єрмакової, ціннісні орієнтації — це орієнтація суб'єкта на діяльність та певні цінності. Автор виділяє два структурні компоненти, які характеризують сутність ціннісних орієнтацій. По-перше, це орієнтація особистості, по-друге, ціннісно-орієнтована діяльність, яка сприймається рівнем розвитку відносин та соціальними чинниками особистості.

Отже, орієнтація людини виникає як один із найважливіших факторів формування цінностей. Основним його проявом є ідеали, потреби, інтереси, переконання. Ми також дотримуємось думки Е. Подольської, яка визначає ціннісні орієнтації як загальну лінію життя людини за сукупністю 3 компонентів: когнітивного, завдяки якому пізнання реальності і, відповідно, розвиток має місце ціннісне відношення; емоційний, виявляє переживання, ставлення до цінностей; і поведінковий, що означає готовність до дії.

Соціальний працівник свідомо обирає власну спеціальність, осмислював її соціальне значення, свою місію та моральну природу, успіх своєї праці, він бачить: обгороджуючи світ людей, які з різних причин опиняються у складних життєвих обставинах; наповнюючи цей світ, яким би важким він не був, позитивними емоціями; в сенсі особистої потреби в суспільстві та конкретних людях. Така робота вимагає не лише конкретних професійних знань, вміння використовувати продуктивні форми, методи, технології соціальної роботи для кожної конкретної ситуації, а й відповідні особистісні якості, що формуються на основі ціннісних орієнтацій, без яких багатьом це може здатися рутинним, занадто обтяжливим і замість корисного приносити шкоду клієнтам та суспільству. З цієї точки зору такі індивідуальні якості соціального працівника особливо важливі, як: - гуманістична спрямованість; - особиста та соціальна відповідальність; - посилене почуття справедливості; - власна гідність та повага до гідності іншої людини; - толерантність, ввічливість, порядність; - емпатія (здатність співпереживати, співчувати) - готовність зрозуміти клієнта та прийти йому на допомогу; - уважність; завзяття щирість; товариськість; - соціальна адаптація. Отже, на сучасному етапі життя соціальний працівник зобов'язаний виконувати багато моральних принципів, правил, ціннісних орієнтацій тощо. І це правильно, адже соціальний працівник працює і допомагає людині, найціннішій на планеті. Тому соціальному працівнику доцільно виконувати всі ціннісні орієнтації, які загальноовизнані так і прописані в «Міжнародній декларації етичних принципів соціальної роботи».

Але, на нашу думку, на соціального працівника покладено чимало обов'язків, адже він не лише дотримується всіх етичних та моральних принципів, але й обізнаний у різних сферах діяльності, таких як психологія, культурологія, політологія, медицина, соціологія, закон тощо. Звичайно, соціальний працівник не повинен бути професійним у цих сферах, але він повинен знати основу. Тому це говорить про те, що соціальна робота - це не найлегша галузь і не для кожної людини. Зрештою, кожен може навчитися бути соціальним працівником, але не може дотримуватися всіх гуманних канонів.

Явдошук Анастасія Андріївна

Національний університет «Одеська юридична академія»

МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ДЛЯ ЮРИСТІВ ЗА СПЕЦІАЛІЗАЦІЄЮ «МІЖНАРОДНЕ ПРАВО»

Глобалізація права, інтеграція різних правових систем, розширення сфери впливу міжнародних організацій, а також процес інтеграції України у світовий правовий простір ставить перед вищою школою задачу підвищення якості іншомовної підготовки юристів, які спеціалізуються у міжнародному праві. У зв'язку з цим, значимість професійно-орієнтованої англійської мови на факультетах міжнародного профілю юридичних вузів суттєво зростає, а професійно-орієнтований підхід до навчання стає особливо актуальним.

Навчання професійно-орієнтованої мови буде відповідати даним вимогам тільки, якщо воно буде ґрунтуватися на послідовності дотримання загальнодидактичних, методичних та психолого-педагогічних принципів навчання.

З ефективних традиційних технологій, які забезпечують дотримання принципу наочності при навчанні юристів-міжнародників, слід назвати технологію графічного представлення інформації, яку використовують при складанні навчально-методичних комплексів викладачами кафедри. Дана технологія дозволяє забезпечити логічність та послідовність у пред'явленні навчального матеріалу, полегшує його запам'ятовування у відтворенні, а також активує аналітичне мислення студентів.

При навчанні бакалаврів міжнародно-юридичного профілю системоутворюючим є принцип між предметної інтеграції, або в іншій термінології, принцип дисциплінарності. Його реалізація базується на систематичній інтеграції усіх, які викладаються предметів відносно кінцевої мети навчання – комплексного

формування професійних компетенцій юриста-міжнародника, включаючи, серед інших компонентів, та професійну іншомовну комунікативну компетенцію.

Незаперечно, що, в ідеалі викладач іноземної юридичної мови повинен мати юридичну освіту, так як відсутність спеціальної підготовки, на думку окремих дослідників, може призвести до психологічних, лінгвістичних, методичних, організаційних та концептуальних труднощів, пов'язаних з труднощами викладання професійно-орієнтованої англійської мови. Серед часто виникаючих проблем слід зазначити можливе неповне розуміння змісту спеціалізованих текстів, незнання термінології, необхідність адаптації загально методичних принципів та підходів до викладання юридичної англійської мови, а також труднощі, які виникають при складанні єдиної програми або курсу професійно-орієнтованого навчання.

Принцип послідовності та систематичності передбачає поетапне навчання професійно-орієнтованої іноземної юридичної мови. Перший етап передбачає переважне навчання «загальній» іноземній мові з елементами ранньої спеціалізації, що має на увазі засвоєння невеликих за об'ємом та ступені складності навчальних матеріалів за професійно-орієнтованою тематикою. На другому етапі навчання акцент зміщується на сторону поглибленого вивчення мови спеціальності. Навчання проходить за аспектом «юридична англійська мова».

Слід зазначити, що в цілому програма навчання дає можливість реалізовувати заявлену в програмі мету навчання, яка складається у формуванні навичок для успішної здачі екзамену, після чого продовжити навчання в магістратурі та подальшому вступі до аспірантури.

Список використаних джерел

1. Гальскова Н.Д., Гез Н.Н. Теория обучения иностранным языкам. Лингводидактика и методика: Учеб. пособие для студ. лингв. ун-тов и фак. ин. яз. высш. пед. учеб. заведений. – М.: Издательский центр «Академия», 2009. – 336 с.
2. Дмитренко Т.А. Современные профессионально-ориентированные технологии обучения иностранным языкам. // Актуальные проблемы лингвистики и лингводидактики иностранного языкового и профессионального общения. // Материалы II научно-практической конференции. – М.: Издательский центр «Академия», 2006. – С. 63-64.
3. Щукин А.Н. Обучение иностранным языкам. Теория и практика: учебное пособие для преподавателей и студентов. – М.: Филоматис, 2010. – 480 с.

Дозорець Ольга Володимирівна
Київський університет імені Бориса Грінченка

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

В сучасних умовах становлення України і Нової української школи важливе значення має формування творчої і критично мислячої учнів. Технологія формування та розвитку критичного мислення є однією з інноваційних педагогічних технологій, що відповідає вимогам Національної доктрини розвитку освіти України щодо переходу до нового типу гуманістично-інноваційної освіти, увага переноситься на процес набуття школярами знань, умінь, навичок, життєвого досвіду, які трансформуються в компетенції.

В цілому теоретичні проблеми розвитку критичного мислення в психолого-педагогічній літературі до теперішнього часу вирішені досить повно. Однак, практична реалізація формування основ критичного мислення в освітньому процесі на сучасному етапі розроблена недостатньо повно.

Сьогодні науковці та вчителі в Україні використовують методи та стратегії технології розвитку критичного мислення, узагальнюють теоретичні положення та набувають власний практичний досвід. Серед них варто виділити Н. Дементієвську, О. Пометун, І. Сущенко, О. Тягло, С. Терно та інших.

Практичний досвід показує, що важко навчити людину мислити, аналізувати факти і висувати гіпотези, давати правильну оцінку, робити аргументовані висновки, висловлювати критичні судження, якщо людина не володіє прийомами мислення: аналізу, синтезу, узагальнення, конкретизації та ін.

Аналіз наукової літератури дозволяє стверджувати, що питанню критичного мислення приділялася значна увага у теоретичному плані. Так, О. Тягло наголошує, що критичному мисленню можна і треба навчати: «Його культуру слід цілеспрямовано й терпляче вирощувати на всіх рівнях, починаючи з першого класу школи, потім – у вищому навчальному закладі й у різних інститутах післявузівської освіти» [2, с. 91].

Девід Клустер, наприклад, критичне мислення розуміє як творче або інтуїтивне мислення і визначає його як самостійне, в якому інформація є його основою. Критичне мислення, на думку Д. Клустера, починається з постановки питань і з'ясування навчальних проблем, прагнення до переконливої аргументації. Очевидно, що критичне мислення – це досить складне, багатовимірне і багаторівневе явище [1].

Критичним мисленням, на нашу думку, є розумний розгляд різних точок зору, різних підходів до обгрунтованого судження і адекватного вирішення конкретної проблеми. Воно спрямоване на:

– вміння досліджувати факти, докази, надійність джерел інформації;